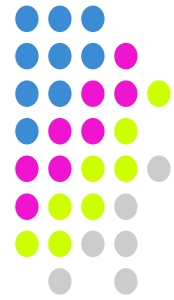

Nieuwsbrief

Jorien > Oekraïne

Oktober 2015 – Jaargang 3 nr. 6

Er zijn al weer twee maanden voorbij sinds mijn laatste nieuwsbrief. Weken vol met nieuwe verhalen en belevenissen. Zo waren er veel lastige momenten of dingen die je machteloos maken.

Ook was ik drie weken in Nederland waar ik mocht genieten van familie en vrienden en vooral even mocht uitrusten.

Ik neem jullie mee terug naar het moment net nadat mijn vorige nieuwsbrief uitkwam, begin augustus. Toen schreef ik over Erica met haar heerlijke schaterlach, ze ging met grote sprongen vooruit in haar ontwikkeling. We wisten toen eigenlijk nog niet wat er met haar zou gebeuren zoals we van wel meer kinderen helaas niet weten. Maar nu kan ik vertellen dat ze een gezin heeft. Een papa en een mama die haar hebben geadopteerd en haar het belangrijkste gaan geven wat ze zo nodig heeft. En nu, na twee maanden, is ze dan ook daadwerkelijk naar huis gegaan. Ik ben enorm blij dat ik voor haar heb mogen zorgen en haar iets heb mogen meegeven in het begin van haar leventje.

In de maand augustus waren er tijdelijk twee jonge dokters die op de afdeling werkten in verband met vakantie van de dokter die hier normaal de baas is. Het was een verademing om samen met hun het werk te kunnen doen. Naast dat van een van hen Engels sprak en wij hierdoor meer inhoudelijke informatie over de kinderen konden krijgen, werden ook de zorgomstandigheden een stuk beter. Zij zagen in dat de situatie in veel gevallen niet zo goed is als zou moeten en hier werden dan ook duidelijker stappen in gezet. Kinderen kregen meer gerichte zorg, werden elke dag gewassen, mochten veel vaker in bad dan normaal en we konden medicijnen kopen. Het totaalplaatje was gewoon even iets meer westers. Het gaf ons hoop, maar tegelijkertijd was de werkelijkheid zo hard. Nog duidelijker kwam naar voren dat het met veel kinderen toch wel slechter ging dan wij soms dachten en denken. En ook dat deze jonge artsen nog steeds niet de dokters van nu kunnen vervangen (machtspositie) en het dus nog wel jaren zal duren voor de zorg echt beter gaat worden. Het voelt machteloos, zoveel kinderen die een beter leven zouden kunnen hebben als de zorg vanaf het begin goed was geweest. En zoveel kinderen die nog komen waar ik zoveel meer voor zou willen doen. Het was fijn om een klein beetje in de toekomst te kunnen kijken waarin generaties zullen komen waar wel verandering mogelijk is. Tegelijkertijd ben ik blij dat ik nog steeds hier mag werken en de kracht krijg om dat te geven wat we nu kunnen voor de kinderen die er nu al zijn.

De afgelopen tijd heb ik voor verschillende kinderen mogen zorgen.

Bolivar: in mijn vorige brief aan jullie schreef ik dat hij net bij ons op de afdeling lag. Toen hij bij ons kwam ging het niet goed; hij was erg benauwd, onrustig en had angstige oogjes. Maar toch kon ik toen ook vertellen dan hij sprongen vooruit maakte. Als hij betere medicatie had gekregen, had hij op dit moment beter kunnen functioneren, maar we mogen niet klagen. In eerste instantie was ons verteld dat hij elk moment dood kon gaan, wonder boven wonder is het nu een mannetje dat zich enorm ontwikkelt. Hij draait van buik naar rug, speelt heerlijk in de box, zit in een stoel en heeft een enorme lach op zijn gezicht. Het is ons kleine wondertje en ik ben dankbaar dat hij zo vooruit mocht gaan. Vorige week hebben we hem samen met vijf andere kindjes naar een kindertehuis moeten brengen waar hij zal blijven tot hij een jaar is. En als het goed is zal hij daarna naar huis gaan.

Bidden & Danken

Danken:

Voor de mogelijkheid om hier te werken.
Voor het team wat ik hier heb.
Voor de kleine vooruitgangen die we mogen ontdekken in het ziekenhuis.
Voor de groei van de kinderen.
Voor Gods enorme liefde.

Bidden:

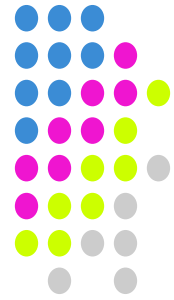
Voor mij, dat ik steeds dichter naar God mag groeien.
Voor de kinderen in het kindertehuis.
Voor doorzettingsvermogen bij het leren van de taal.
Voor het contact met het personeel in het ziekenhuis.
Voor veranderingen in het werk voor de toekomst.

Nieuwsbrief

Jorien>Oekraïne

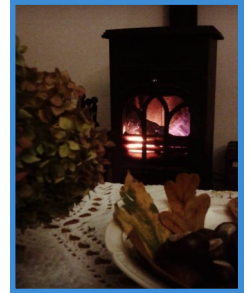
Oktober 2015 – Jaargang 3 nr. 6

Camir L.: ook hij is nu naar het kindertehuis. In de afgelopen maanden mocht ik ook bij hem enorme vooruitgang zien. Spelen, omrollen, zitten en ook weer die enorme lach. Een lach waar ik zo gelukkig van wordt, iets wat mijn hele dag goed kan maken.

Het was lastig ze weg te moeten brengen naar het kindertehuis. De zorg van de kinderen waar je weer zoveel aan hebt mogen geven uit handen te geven. Je weet ook dat zeker de geestelijke zorg (liefde en aandacht) vaak flink tekort schiet. Maar we geven ook deze kinderen in Gods handen, Hij zal over ze waken en voor ze zorgen.

Op dit moment mag ik nog voor drie kinderen zorgen: **Camir G. Sarah** en **Ignat**, nu nog drie kleine kindjes die vooral veel liefde nodig hebben. Ook de komende tijd hoop ik hen te mogen geven wat nodig is. Naast mijn werk heb ik nog steeds Russische les, ik ga met kleine stapjes vooruit. Ik vind het erg lastig om een andere taal te leren maar ik merk dat ik het toch een uitdaging vind om steeds beter te kunnen communiceren met de mensen hier. Daardoor zal ik ook meer kunnen communiceren in het ziekenhuis en dus meer te weten kunnen komen.

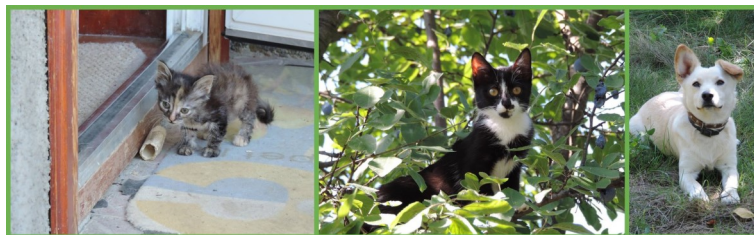
Ook is er tijd voor ontspanning. Elke week komen we met de Nederlanders bij elkaar om gezellig met elkaar te eten en onze ervaringen te delen. Samen groeien we dichterbij God toe en proberen we met Hem te wandelen. We willen graag ontdekken wat Zijn plan is met ons leven. Ik merk dat het lang niet altijd makkelijk is om te groeien in je geloof. Ik vind het soms lastig dat je niet je eigen gemeente hebt, je krijgt in de kerkdiensten niet alles goed mee, ook al wordt het meeste vertaald. Zouden jullie willen bidden voor doorzettingsvermogen van mijn kant wat het leren van de taal betreft?

We gaan geregeld leuke dingen doen met het team en de rust opzoeken in de bergen.

Het is niet te beschrijven hoe mooi en stil het is in de bergen, dat is een aangenaam cadeautje van God.

Het werken als zending is een warboel van emoties en strijd maar ik zou het voor geen goud willen missen. Ik ben onwijs dankbaar en gezegend dat ik dit werk mag doen.

Groetjes van Jorien

Jorien vindt het leuk om post uit Nederland te krijgen.

Ukraine 90202
Zakarpatskaja oblast
Beregovo/Beregszasz
Arany Janos 124

jorienderuiter@hotmail.com

www.jorien-oekraïne.nl

Rekeningnummer: NL64 RABO 0148 8373 52
t.n.v. CG De Wingerd o.v.v. Jorien>Oekraïne

Als je wilt reageren op deze nieuwsbrief klik [HIER](#).